

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 8C/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122204178
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Bartová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4122204178.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Danou Bartovou v spore žalobkyne: E. P., narodená XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX, XXX XX V., O. republika, proti žalovanému: F. G., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX B. XXX, toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 60.000 eur takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 6.500 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobkyni súd nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu sa žalobkyňa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy voči žalovanému vo výške 60.000 eur z titulu odškodnenia psychickej imateriálnej ujmy, ktorú jej žalovaný spôsobil tým, že utýral jej dcéru X.. Uviedla, že konanie žalovaného je popísané v spise Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/17/2021, ktorý žalovaného odsúdil pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby na 11 rokov odňatia slobody. Vo veci následne konal i vyšší súd z dôvodu odvolania žalovaného a trest mu bol znížený na 10 rokov odňatia slobody. Okresný súd v Nitre jej priznal náhradu škody vo výške 40.719 Kč za náklady spojené s pohrebom dcéry. Ujmu, ktorú utrpela, popísala tak, že správa o smrti jej dcéry ju veľmi zaskočila a úplne psychicky zničila. Najviac ju potom zasiahlo, keď sa dozvedala, že žalovaný pripravil jej dcéru o život podľa nej zavrhnutiahodným spôsobom. Žalovaný dcéru opakovane bil do hlavy, kopal do nej a dopúšťal sa ďalšieho hrozného konania voči nej, až ju celkom utýral. Dcéra po poslednom napadnutí zomrela po piatich hodinách bolesti a utrpenia. Jej psychické útrapy spôsobené smrťou dcéry boli takého charakteru, že musela vyhľadať odbornú pomoc v psychiatrickej ambulancii v H. Z.. Potrebovala terapiu a brala lieky na upokojenie a na spanie, pretože pri pomyslení na dcéru, na to, akým spôsobom bola utýraná a že nie je medzi živými, vôbec nemohla spať a jej psychické problémy pretrvávajú doposiaľ. Pokiaľ je informovaná, priznávajú sa v obdobných prípadoch v O. republike na odškodnenie pozostalej matky čiastky rádovo v miliónoch korún, domnieva sa preto, že čiastka XX.XXX eur vystihuje mimoriadnu tragickosť daného prípadu, jeho mimoriadne okolnosti a bezohľadnosť, bezcitnosť a brutalitu žalovaného. Ako dôkaz navrhovala pripojiť spis 4T/17/2021. Ďalej oznámila, že k dôkazom zašle správu z Psychiatrickej ambulancie H. Z. ohľadom jej psychického stavu. Uviedla, že pokiaľ bude súd k dokazovaniu vykonávať jej výsluch, prosí, aby sa tak stalo dožiadanim prostredníctvom Okresného súdu v V.. Cesta do miesta, kde zomrela jej dcéra, by jej priniesla nové útrapy a bola by tiež nákladná.

2. Súd doručil žalobu žalovanému, žalovaný sa k žalobe nevyjadril, tvrdenia v žalobe nepoprel.

3. Súd spolu s predvolaním na pojednávanie oznámil žalobkyni, že v zmysle Civilného sporového poriadku súd vykoná len dôkazy, ktoré navrhla strana (výsluch strany sporu, svedka a podobne), výsluch

žalobkyne zatiaľ v konaní nik nenavrhol, súd ho z vlastnej iniciatívy vykonať nemôže. V prípade, ak žalobkyňa žiada vykonať listinné dôkazy (správa z psychiatrickej ambulancie uvedená v žalobe), tieto je potrebné súdu predložiť. Ďalej súd poučil žalobkyňu, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku). V prípade, ak sa žalobkyňa neplánuje zúčastniť pojednávania, môže svoje skutkové tvrdenia predložiť súdu v písomnom vyjadrení.

4. Žalobkyňa následne predložila súdu žiadosť o konanie a rozhodnutie v jej neprítomnosti a lekársku správu.

5. Súd prejednal vec na pojednávaní za prítomnosti žalovaného, žalobkyňa svoju neúčast' na pojednávaní vopred ospravedlnila a žiadala o prejednanie veci v jej neprítomnosti.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že so žalobkyňou určitý čas, približne dva roky, žil ako partner v O. republike. J. spoznal X., chvíľu s X. žili v O. u jej babky. Počas spolužitia so žalobkyňou zistil, že má problémy s alkoholom, užíva drogy. Z jednej strany nepopiera nárok žalobkyne, avšak výška náhrady, ktorú požaduje, je vysoká, nesúhlasí s ňou. Vo výkone trestu nevykonáva pracovnú činnosť. Dopĺňa si vzdelanie na arcibiskupskom gymnáziu v V., kde chodí každodenne na vyučovanie. Čo sa stalo, ho mrzí. Dodal, že žalobkyňa vyhodila svoju dcéru X., keď mala 12 rokov, z domácnosti, lebo mala podozrenie, že jej dcéra spáva so svojím otcom. Odvtedy X. žila na ulici vonku, potom si našla nejakého chlapa, ktorého rodina sa zaručila za adekvátny spôsob výchovy. V tejto rodine žila. On ju stretol, keď mala 22 rokov. Vtedy ju jej partner zbil a on ju bol spolu s jej matkou, teda žalobkyňou, zobrať. Ostatné deti žalobkyne sú tiež všetky v domove.

7. Súd vykonal dokazovanie prednesom žalovaného, pripojeným spisom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/17/2021, lekárskou správou žalobkyne a zistil tento skutkový stav:

8. Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/17/2021 zo dňa 25.01.2022 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby za to, že od presne nezisteného času v roku 2014 do 10.06.2021 v miestach spoločného bydliska v B. č.d.3, v B. č.d. XXX a na presne nezistených miestach v O. republike, spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej družke X. P. tým spôsobom, že ju približne dvakrát do týždňa vždy, keď boli obaja pod vplyvom alkoholu, bil otvorenou dlaňou a pästou do tváre a hlavy a kopal od tela a naposledy dňa 09.06.2021 vo večerných hodinách v B. pri kostole ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre, v dôsledku čoho spadla na zem, následne v obývačke v B. č.d. X ju opätovne udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre, v dôsledku čoho znova spadla na zem, následne sa postavila a opakovane spadla na drevený stôl na tvár a následne dvakrát na bok a dňa 10.06.2021 okolo 5,20 hod., keď od nej žiadal, aby mu uvarila kávu a nachystala cigarety do práce, čo ležiac na zemi odmietla, zohol sa k nej a dal jej z celej sily ranu pästou do oblasti ľavého spánku cez ucho a odišiel do práce, pričom okolo 13,30 hod. bola X. P. nájdená v rovnakej polohe na zemi, nejaviac známky života a následne obhliadajúci lekár skonštatoval smrť, ktorá podľa jeho vyjadrenia nastala 10.06.2021 okolo 10.00 hod., pričom jeho konaním X. P. utrpela krvnú podliatinu horného viečka pravého oka, krvnú podliatinu s opuchom a tržnou ranou na nose, tržno - zmliaždenú ranu hornej i dolnej pery, krvné podliatiny prednej steny brušnej, natrhnutie pečene a závesného aparátu tenkého čreva so zakrvácaním do brušnej dutiny a pomliaždenie a krvný výrok v mäkkých pokrývkach lebečných v čelovo-temeno-spánkovej oblasti vpravo, na záhlaví vľavo a v temeno-spánkovej oblasti vľavo, pričom pri napadnutí X. P. došlo celkom minimálne k trom úderom do oblasti hlavy a minimálne k jednému úderu do oblasti brucha. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov, zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, bolo mu uložené protialkoholické liečenie ústavnou formou a bola mu uložená povinnosť nahradiť poškodenej E. P. (žalobkyni) škodu 40.719 Kč, ktorá predstavuje vynaložené náklady z nájmu hrobového miesta a náklady na pohreb. Zo zvyškom nároku na náhradu škody (v trestnom konaní si uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy 50.000 eur a náhradu škody 76.000 Kč) bola poškodená odkázaná na civilný proces.

9. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 2To/21/2012 - 439 zo dňa 29.03.2022 bol pôvodne určený trest žalovanému zrušený a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

10. V znaleckom posudku H.. K. F. č. 34/2021 a MUDr. K. K., J.. č. 56/2021 vypracovaného v trestnom konaní bolo konštatované, že zranenia tvárovej časti hlavy ako aj zranenia brucha X. hrdej

vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou blížiacou sa k istote aktívnym konaním inej osoby, teda po opakovanom fyzickom napadnutí tupým predmetom, napr. úderom päšťou, otvorenou dlaňou, hranou ruky, lakťom a pod.. J. a zakrvácanie mäkkých pokrývok lebečných vpravo, vľavo a i vzadu vznikli prudkým nárazom hlavy do plošného tvrdého predmetu. Veľmi dobre mohli vzniknúť napr. po údere do tváre s následným nárazom uvedených oblastí hlavy do steny, ťažkých dverí alebo podlahy pri páde menovanej. Pri napadnutí poškodenej inou osobou došlo k celkovo k minimálne trom úderom do hlavy a minimálne jednému úderu do oblasti brucha poškodenej. Poranenia hlavy a mozgu zo súdneho hľadiska hodnotili ako poranenia ťažké, život ohrozujúce. Bezprostrednou príčinou smrti bolo zlyhanie základných životných funkcií pri narušenej regulačnej činnosti nervovej sústavy v dôsledku sekundárneho zakrvácania do mozgového kmeňa pri masívnom opuchu mozgu, ktorý sa rozvinul po subdurálnom krvácaní po opakovanom tupom poranení hlavy, a to aktívnym konaním inej osoby. Podľa prehládajúceho lekára k smrti došlo dňa 10.06.2021 v čase o 10.00 hod., čo nie je v rozpore s pitevným nálezom.

11. V rámci trestného konania žalobkyňa uviedla, že s dcérou telefonovala tým spôsobom, že jej volala dcéra, a to vtedy, keď nebol jej partner (žalovaný) doma a vždy si na dcéru všimla, že má monokel alebo iné zranenie tváre a modriny, ktoré jej podľa slov dcéry mal spôsobiť práve žalovaný, ktorý ju mal pravidelne pod vplyvom alkoholu biť a ubližovať jej. Taktiež uviedla, že niekedy telefonovala aj so svojou vnučkou C., tak jej malá vždy povedala, keď je jej otec opitý, tak mamu X. bije (úradný záznam zo dňa 10.06.2021). Žalobkyňa ďalej pri úkone v trestnom konaní uviedla, že videla u X. modriny, ale vždy jej dcéra povedala, že spadla, alebo sa nejak vyhovorila. Keď sa rozprávala cez kameru s vnučkou, táto jej uviedla, že tatinko (maminku) bije a bije aj ju. Taktiež uviedla, že cca 10-11 mesiacov dozadu u X. a žalovaného žila jej druhá dcéra F. s priateľom, ktorá jej nedávno povedala, že žalovaný prišiel, hádali sa spolu a odrazu ju F. začal kopať, mlátiť ju, videla, ako X. šliapal po hlave (úradný záznam zo dňa 13.06.2021).

12. V lekárskom posudku MUDr. E. J., psychiatrická ambulancia H. Z., zo dňa 03.08.2022 sa ohľadom subjektívneho stavu žalobkyne uvádza, že sa pacientka cíti o niečo lepšie, stále má stavy úzkosti, ľudia jej vadia, hlavne chlapi v práci. J. pracuje na linke. Pacientka je dosť nervózna, lieky jej vôbec nepomáhajú, odvodný lekár jej lieky nepíše. Dcéru má v starostlivosti jej matka. Stretáva sa s ňou cez víkendy. Pacientka sa budí 5-6x za noc a nevyspí sa. Hodnotenie lekára : orientovaná, nervózna, vystresovaná, vadia jej ľudia okolo nej, forie subdepresívna, bez suicidálneho ladenia, nihil psychoticum, nespavosť. Stanovená diagnóza F.32.1 Depresívna epizóda stredne ťažká, doporučená medikamentózna liečba.

13. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

14. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

15. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

16. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

17. Občiansky zákonník v § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti, najmä života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa ustálenej judikatúry (porov. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 77/2009, 5 Cdo 265/2009, 4 Cdo 168/2009, 2 Cdo 194/2011, 3 Cdo 228/2012, R 1/2015) je súčasťou práva na ochranu osobnosti i právo na súkromie a rodinný život, ktoré v sebe zahrňuje tiež právo fyzickej osoby na spolužitie s ďalšími osobami, predovšetkým s členmi rodiny. Súčasťou práva na súkromie je právo na rodinný život, právo na jeho rozvíjanie a udržiavanie citových vzťahov

s rodinnými príslušníkmi. Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločensťva (vzťahu) s blízkou osobou. Zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti.

18. K vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí dôjsť k naplneniu zákonných predpokladov, ktorými sú predovšetkým neoprávnenosť a nedovolenosť zásahu, ďalej objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, príčinná súvislosť medzi zásahom a porušením osobnostných práv.

19. V súdnej veci sa žalobkyňa ako matka domáha náhrady emocionálnej ujmy vzniknutej úmrtím jej dcéry (ďalej aj ako poškodenej) spôsobenom zavineným konaním žalovaného, ktorý dlhodobo spôsoboval fyzické a psychické utrpenie poškodenej ako svojej družke, pričom následkom posledného útoku bola jej smrť. Súd v konaní nemá úplne zistenú kvalitu rodinných vzťahov medzi žalobkyňou a poškodenou. Nie je zrejmé, koľko detí má žalobkyňa (poškodená zrejme nebola jej jediným dieťaťom, nakoľko v trestnom konaní spomínala druhú dcéru F. a v správe od ošetrojúceho psychiatra je uvedená dcéra, zrejme maloletá, ktorú má v starostlivosti matka žalobkyne). Rovnako nie zrejmé, aký rodičovský vzťah mala s poškodenou (nedosahoval, dosahoval, prevyšoval štandardnú úroveň), či existovala nejaká ekonomická, sociálna, resp. citová odkázanosť žalobkyne na poškodenú. Z úradných záznamov z trestného konania vyplýva, že boli v telefonickom kontakte (intenzita známa nie je), nie je známe či a ako často sa osobne stretávali. Žalobkyňa má povinnosť tvrdiť skutočnosti a na ich preukázanie navrhovať dôkazy. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na to, že bolo zrejmé z vyjadrenia žalobkyne, že sa na pojednávanie nedostaví, preto súd poučil žalobkyňu o vyššie uvedené povinnostiach a dal jej možnosť predložiť svoje tvrdenia písomne. Civilné konanie má kontradiktórny charakter, súd nemôže vykonať výsluch žalobkyne (napr. cez dožiadaný súd) bez návrhu strany a klásť otázky na zistenie stavu veci, nakoľko by porušil zásadu rovnosti strán sporu (resp. rovnosti zbraní) v neprospech žalovaného.

20. Uvedené skutočnosti v danom prípade však nemajú vplyv na dôvodnosť samotného nároku žalobkyne (čo však nemožno tvrdiť vo vzťahu k výške náhrady, ako bude uvedené nižšie). Súd tak vychádzal z názoru, že bol splnený základný predpoklad procesného úspechu žalobkyne, a to samotná protiprávnosť konania žalovaného (potvrdená v trestnom konaní) a na to nadväzujúca prítomnosť kauzálneho nexu medzi týmto správaním a úmrtím dcéry žalobkyne. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu je treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenského postavenia a podobne) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Z objektívneho hľadiska možno konštatovať, že v prípade usmrtenia blízkej osoby dochádza k zásahu do práva na súkromie, preto na vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyňa nemusela osobitne existenciu vzájomných citových väzieb medzi ňou a poškodenou preukazovať. Ak by žalovaný mal za to, že citové väzby medzi žalobkyňou a poškodenou neexistovali, mal povinnosť uviesť uvedené tvrdenia, označiť a predložiť dôkazy na ich preukázanie. Žalovaný síce tvrdil, že žalobkyňa vyhodila svoju dcéru, keď mala 12 rokov, z domácnosti, poškodená mala odvtedy žiť na ulici vonku, až pokiaľ sa iná rodina, v ktorej neskôr žila, nezaručila za jej výchovu. Na preukázanie tohto tvrdenia však nenavrhol žiaden dôkaz. Napokon sám žalovaný na pojednávaní nenamietal uplatnený nárok, namietal iba neprimeranú výšku požadovanej nemajetkovej ujmy. Na druhej strane má súd určitý stupeň citových väzieb medzi žalobkyňou a poškodenou preukázaný tým, že boli minimálne v telefonickom kontakte.

21. Súd však žalobkyňou požadovanú výšku nemajetkovej ujmy považoval za neprimeranú. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zatiaľ nebolo dostatočne jasne ustálené a neboli dané ani základné medze, v rámci ktorých by sa mala pohybovať výška tejto peňažnej náhrady. Súd musí prihliadnuť okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale i k požiadavke nezneužívania tohto právneho

prostriedku na neprípustné obohacovanie. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu. Výška náhrady nemajetkovej ujmy musí tiež odrážať všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti.

22. Napriek tomu, že má súd preukázané, že žalobkyni vznikla závažná ujma, ktorá je aj bez ďalšieho dokazovania pochopiteľná vzhľadom na spôsob úmrtia poškodenej (ktorá zomrela následkom fyzického útoku žalovaného po niekoľkých hodinách), prejavujúca sa následne v psychiatrickom ochorení žalobkyne, bez zistenia komplexného obrazu o vzťahu medzi žalobkyňou a poškodenou súd považuje za odôvodnenú náhradu skôr v nižších sumách. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS/2844/14 ktorý konštatoval: „Okolnosti, jež je třeba zkoumat na straně poškozeného, mohou být podle rozvíjející se doktríny zejména a) intenzita vztahu žalobce se zemřelým, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) otázka hmotné závislosti pozůstalého na usmrčené osobě, d) případné poskytnutí jiné satisfakce. Pro výši náhrady je kvalita vzájemného vztahu klíčová“.

23. Žalobkyňa sumu 60.000 eur odôvodňovala aj tým, že pokiaľ má vedomosť, súdy v Českej republike priznávajú ujmu rádovo v miliónoch korún. Je pravdou, že pri stanovení výšky relutárnej náhrady je nutné použiť princíp proporcionality, teda porovnať čiastky prisúdené v iných prípadoch, avšak v podmienkach Slovenskej republiky. Okrem toho Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6 MCdo 15/2012 dospel k záveru, že primeranosť nemajetkovej ujmy treba vždy posudzovať, resp. určovať (okrem iného) aj v kontexte s ďalšími právnymi predpismi upravujúcimi obdobnú problematiku, kde výška príslušného odškodnenia vyplýva priamo zo zákona, ale aj v kontexte s rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR. V uvedenom rozhodnutí poukázal napríklad na zákon č. 215/2006 Z.z., teraz zákon č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov, v zmysle ktorého obeť násilného trestného činu má nárok na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu vo výške dvadsaťpäťnásobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu (v roku 2021 bola výška minimálnej mzdy 623 eur x 25 predstavuje sumu 15.575 eur). Samozrejme, súd nie je uvedeným právnym predpisom limitovaný, avšak uvádza ho na porovnanie.

24. Súd ďalej poukazuje na verdikt Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej „ESLP“) v prípade Kontrovej proti Slovenskej republike. V predmetnom rozhodnutí ESLP priznal sťažovateľke nemajetkovú ujmu v sume 25.000 eur, pričom neoprávneným zásahom (nekonaním štátnych orgánov, ktoré v konečnom dôsledku viedlo k nezabráneniu trestnému činu) boli zasiahnuté osobnostné práva poškodenej, keď došlo k usmrteniu oboch maloletých detí (vo veku 5 a 1 rok). Išlo pritom o zásah spočívajúci v absolútnom rozvrátení a deštrukcie rodinného života menovanej, nakoľko došlo k súčasnému usmrteniu oboch (jediných) detí; deti boli zastrelené ich otcom, manželom poškodenej, ktorý následne spáchal samovraždu (veľmi zjednodušene tak suma náhrady predstavuje 12.500 eur na jedno dieťa)

25. Vo vzťahu k rozhodovaniu všeobecných súdov Slovenskej republiky súd dáva do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/348/2015 zo dňa 15.11.2016, ktorý potvrdil nemajetkovú ujmu 10.000 eur v súvislosti so spáchaním prečinu usmrtenia v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/67/2019 zo dňa 27.08.2019, ktorým potvrdil nemajetkovú ujmu 6.480 eur za neúmyselné zabitie manžela, ktorý sa však správal agresívne, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/125/2016 zo dňa 31.03.2016, ktorým potvrdil v prípade vraždy nemajetkovú ujmu po 10.000 eur pozostalému manželovi a dieťaťu, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/61/2018 zo dňa 23.05.2018, ktorým znížil náhradu nemajetkovej ujmy manželke na 12.500 eur a dospelým deťom po 7.000 eur v prípade dopravnej nehody.

26. Na základe uvedeného zohľadniac násilnú smrť dcéry žalobkyne, z nej prameniacci zásah do psychického stavu žalobkyne (čiastočne preukázaný predloženou lekárskou správou), pri neúplnom kvalitatívnom zistení vzťahu medzi žalobkyňou a poškodenou súd priznal žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 6.500 eur, ktorú považoval za primeranú.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešnú, ak mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto procesného úspechu závisela od úvahy súdu. Pokiaľ teda žalobkyňa bola v časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v základe úspešná, je treba priznať v tejto časti úspech žalobkyni v plnom rozsahu (obdobne Ústavný súd SR v uznesení IV. ÚS 71/2019-12 zo dňa

07.02.2019). Žalobkyni však v konaní žiadne podľa obsahu spisu nevznikli (je oslobodená od súdneho poplatku, na pojednávaní sa nezúčastnila, právne zastúpená nie je), ani si žiadne nevyčísliila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.